

at, dersom „forsættlig“ udgik der, saa vilde enhver somhelst Handling af en Dommer, der gik ud paa Uretfærdighed, selv om det skete af Uhyndighed og Uagtsomhed, blive straffet. Her siger nu den ærede Minister: „Forsættlig“ behøver man ikke at sætte ind i Loven; thi Ingen vil dog blive dømt, uden at hans Handling har været forsættlig, medens han ved Forslaget under Nr. 75 siger: „dersom forsættlig“ tages ud, vil Dommeren ogsaa blive dømt for Uhyndighed og Uagtsomhed. Men jeg vil nu spørge, om Nogen kan gjøre sig skyldig i en større Modsigelse end den ærede Justitsminister her og det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds, der fulgte ham i denne Begrundelse? Netop hvad der er anført mod disse to Forslag, paa det ene Sted med at sætte „forsættlig“ ind, paa det andet Sted mod at tage „forsættlig“ ud, viser, at Motiveringen er beregnet alene efter, om man puffer det Ord sat ind paa det ene Sted, eller udtager paa det andet Sted; thi er Raisonnementet rigtigt paa det ene Sted, er det fuldstændigt urigtigt paa det andet, og jeg kan derfor ikke troe Andet, end at den høitagede Minister og det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds maae indrømme, at enten maa Ordet „forsættlig“ vedtages indstødt i § 90, eller det kan uden mindste Fare udskydes i § 123. Det glæder mig netop, at disse to Forslag ere komne under samme Affnit, og at Begrundelserne mod disse to Forslag gaae hinanden saa afgjort imod, som de her gjøre, fordi det netop bringer et Forsvar for, at idetmindste et af disse Forslag maa vedtages.

Det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) om en ny Paragraph har ogsaa mødt megen Modsigelse. Jeg skal for det Første bemærke, at naar § 96 begynder med: „Samme Straf kommer til Anvendelse paa den o. s. v.“ — hvorved der naturligtviis er sigtet til § 95 — og dette ikke er foreslaaet forandret, saa er det netop eet af de Tilfælde, hvorfor man har en tredie Behandling, nemlig for at kunne rette saadanne Uoverensstemmelser, der kunne fremkomme ved Afstemningerne under en tidligere Behandling, og den Uoverensstemmelse, der her kunde fremkomme, vil jo paa den fuldstændigste Maade og med største Lethed kunne af-

hjælpes ved tredie Behandling. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds indvendte ogsaa, at jeg i Forslaget under Nr. 68 ikke troede, at Ordet „Udsærd“ ogsaa kunde omfatte Tale, hvad jeg ikke gjør. Jeg troer, at i det juridiske Sprog er det ærede Medlem vistnok kyndigere end jeg, men jeg antager, at Loven ogsaa skrives for Andre end lærde Jurister, og jeg troer ikke, at i det daglige Liv Folk i Almindelighed, naar de tale om Udsærd, tænke paa Tale. Det ærede Medlem meente at finde en Grund for, at jeg ikke var paa det Rene med mig selv her, idet den nye Paragraph kun omtaler Udsærd og ikke Tale; men det ærede Medlem har ikke bedømt Forslaget med nogen skynderlig Bevillie. Den høitagede Minister begyndte først med at mene, at denne Paragraph gik ud paa at forhindre Kritik over Rigsdagen, og det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds anførte ogsaa, at det var dog mærkværdigt, om man vilde undbringe Rigsdagen Kritik. Men nu vil jeg dog spørge, om Trudslers, Forhaanelser, eller anden fornærmende Udsærd er Kritik, eller om Kritik ikke er noget ganske Andet? Jeg vil spørge, om ikke den skarpeste Kritik, den meest fordømmende Kritik frit og uhindret kan anvendes, uden at der kommer Trudslers, eller Forhaanelser, eller anden fornærmelig Udsærd med? Det er ganske mærkværdigt, at det ærede Medlem vil stille det frem, og det forekommer mig, at han derved slet ikke har talt om, hvad der staaer i vort Forslag, men om noget Tilfigtet, der slet ikke findes deri. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds omtalte ogsaa, hvad jeg netop, fordi man tager Sagen paa den Maade, vil erindre om igjen, nemlig, at der i § 2-6 er sat Straf for utilbørlige eller usømmelige Udtryk, naar de forekomme i Ansøgninger eller Klager, der indsendes til nogen af de lovgivende Forsamlinger. Naar man i det Hele taget ikke skal opstille de lovgivende Forsamlinger som saadanne, med hvilke der ikke skal kunne udstødes Trudslers eller Forhaanelser, hvorledes skal man da andetsteds kunne straffe utilbørlige og usømmelige Udtryk, som bruges imod dem, blot fordi de forekomme i Klager eller Ansøgninger, der indsendes til disse lovgivende Forsamlinger. Det forekom-